

Sygn. akt VI Ka 690/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lwówku Śląskim Elżbiety Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2023r.

sprawy **G. S.** ur. (...) w L.

s. J., Z. z domu L.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 27 września 2022 r. sygn. akt II K 716/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec G. S.,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. R. kwotę 516,60 złotych w tym 96,60 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 690/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 27 września 2022 r. sygn. akt II K 716/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	-----
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

mający wpływ na jego treść , wyrażający się w sprzecznym z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i wbrew ustalonym okolicznościom w jakich dokonano zaboru i odnalezienia przedmiotów należących do pokrzywdzonego B. K. przyjęciu braku u G. S. zamiaru przywłaszczenia rzeczy należących do pokrzywdzonego podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku iż oskarżony G. S. miał zamiar postąpić z rzeczami pokrzywdzonego jak właściciel, przez co dokonał zaboru w celu przywłaszczenia.

Związłe o powodach uznania zarzutu

<p>za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Mając na uwadze materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz treść zarzutu apelacji prokuratora bezsporny jest ustalony przez Sąd I instancji przebieg wydarzeń w dniu 29 września 2021 r. w godzinach wieczornych w kawiarni (...) w Ś. a następnie na ulicach miasta m.in. w okolicach sklepu (...), tj. zabranie przez G. S. bluzy polarowej pokrzywdzonego B. K. - w której znajdował się telefon komórkowy (...) i portfel z zawartością m.in. pieniędzy w kwocie 600 zł - przewieszanej uprzednio na oparciu krzesła – fotelu przy stoliku w kawiarni, oddalenie się przez oskarżonego w kierunku sklepu</p>	

(...),
pozostawienie
bluzy
pokrzywdzonego
przez
oskarżonego na
parapecie okna
wystawowego
koło tego sklepu,
odnalezienie
przez
pokrzywdzonego
i jego znajomych
oraz przez
nieustaloną z
nazwiska
kobietę telefonu
komórkowego i
portfela
pokrzywdzonego
leżących na
ulicy, przy czym
w portfelu
pozostawała cała
zawartość:
dokumenty,
karta
bankomatowa,
pieniądze w
kwocie 600 zł.
Sporne
pozostawało czy
G. S. zabierając
bluzę z kawiarni
działał w celu
przywłaszczenia,
co jest wszak
ustawowym
znamieniem
przestępstwa z
art. 278 § 1 k.k.

Tą ostatnią,
sporną kwestię
Sąd I instancji
obszernie, wręcz
drobiazgowo
uzasadnił trafnie
powołując się
przy tym na

bogate
orzecznictwo
Sądu
Najwyższego i
sądów
apelacyjnych w
tym zakresie
(str. 8 – 10
uzasadnienia, k.
113 odwrót –
114 odwrót akt).
Przedstawiona
wyczerpująca i
logiczna
argumentacja z
pewnością czyni
zadość zasadzie
swobodnej
oceny dowodów
wyrażonej w
art. 7 k.p.k.
(zob. post.
SN z 30.09.1996
r. V KZ
47/96 OSNKW
11 -12/1996).
Nie ma potrzeby
powtarzać
obecnie całości
przedstawionego
wywodu,
podkreślić
jedynie należy iż
oczywiste jest, że
dla przypisania
przestępstwa
kradzieży
niezbędne jest
wykazanie że
sprawca
zmierzał do
trwałego
pozbawienia
pokrzywdzonego
władztwa nad
rzeczą i
włączenia jej do
swojego
majątku. Sąd I
instancji wyraził

w tym zakresie
swoje
wątpliwości w
realiach
niniejszej
sprawy i Sąd
Okręgowy te
wątpliwości
podziela.
Argumentacja
przedstawiona w
apelacji
prokuratora nie
jest natomiast
przekonywująca.

W praktyce
orzeczniczej
Sądu
Najwyższego i
sądów
powszechnych
znane są
przypadki
zabrania rzeczy,
nawet pieniędzy,
przez nieuwagę,
pomyłkowo, w
wyniku
roztargnienia,
bez zamiaru
przysporzenia
ich sobie. Z
ustaleń Sądu I
instancji
niekwestionowanych
przez skarżącego
wynika, że G.
S. poszukiwał
swojej kurtki
którą miał
zostawić w
kawiarni, nie
sposób więc
stuprocentowo
wykluczyć że
bluzę polarową
pokrzywdzonego
z nią pomylił.
Skarżący

prokurator argumentuje w apelacji że czym innym jest kurtka, czym innym bluza z polaru, przewieszona przy tym na oparciu krzesła przy stoliku, w domyśle trudna do pomylenia. Ta argumentacja odwołująca się do racjonalności działania abstrahuje jednak zupełnie od stanu upojenia alkoholowego w jakim znajdował się wówczas oskarżony, prowadzącego do zakłócenia czynności psychicznych, do którego znajduje zastosowanie art. 31 § 3 k.k., co wynika z opinii biegłych lekarzy – psychiatrów G. i P. K. (k. 89 – 92). Miarą stanu w jakim znajdował się wówczas G. S. jest jego zachowanie w obecności świadków A. S. i K. S. którzy zatrzymywali oskarżonego i którym w pewnym momencie

odbiegł w kierunku lasu krzycząc że się powiesi (k. 26, k. 29). Prokurator podkreśla dalej w uzasadnieniu apelacji, że „... każdy przeciętny obywatel po zorientowaniu się że zabrał nie swoją odzież choćby po samej jej rozmiarze powinien niezwłocznie ją zwrócić tam skąd ją wziął...”. Ta konstatacja znowu zakłada racjonalność działania oskarżonego, nieprzystającą do stanu w jakim się znajdował. Nie sposób także przesądzić czy oskarżony zgubił telefon komórkowy i portfel znajdujące się w bluzie, czy też je wyrzucił stwierdziwszy że nie są jego. Pewne jest, że poza przedmiotem jego zainteresowania pozostało mienie niemależ wartości, skoro w portfelu było m.in. 600 złotych, a telefon komórkowy

także był rzeczą atrakcyjną.

Reasumując całość powyższych rozważań Sąd Okręgowy podkreśla, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego tylko potrzeba skazania oskarżonego uniewinnionego w pierwszej instancji (a nie tylko sama możliwość wydania takiego wyroku) daje podstawę sądowi odwoławczemu wydania wyroku kasatoryjnego, którego domagał się w swojej apelacji prokurator (zob. uchwała składu 7 sędziów SN z 20 września 2018 r. I KZP 10/18; także m.in. wyrok SN z 28 listopada 2018 r. V KS 24/18). Materiał dowodowy nie daje Sądowi Okręgowemu jednoznacznych podstaw do formułowania wskazania Sądowi

Rejonowemu wydania wyroku skazującego w niniejszej sprawie.		
Wniosek		
Uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Mając na uwadze argumentację przedstawioną powyżej wniosek był niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
	-----	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
	-----	-----

ZSTRZYGNIĘCIE

5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec G. S..	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Mając na uwadze argumentację przedstawioną powyżej zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

	Przedmiot i zakres zmiany		

Zwięzłe powodach zmiany	o		

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.2.			
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II i III	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o Adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. R. kwotę 516,60 zł., w tym 96,60 podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy stwierdził, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana